



Berättelse från en connemaraägare – Annki i Tungelsta

Alla vi ponnyfantaster har säkert vårt minne vad som gjorde vårt val. För mig blev det som fjortonåring på ridläger i byn Junsele i Ångermanland alldeles i början av sjuttioalet, min första kontakt med denna underbara ras.

Två ”tanter” på ca trettio år hade var sin connemara, och åsynen av dessa vackra ponnyhuvuden finns ännu kvar som ett



starkt minne. En sådan häst ville jag ha någon gång i livet! Så det blev som tjugoåring köpte jag min första connemara, Stockmossens Cressida, bildskön och med en fantastisk arbetsvilja och en trav av yppersta kvalite'. Jag köpte Cressida som fölunge, för längre än så räckte inte mina pengar, efter nytaget körkort och småbarn. Vilken fin häst jag fick! Detta att ha från unga år blev också på det sätt jag alltid valde att jobba med mina hästar. Tillit med det alldeles speciella med att växa ihop under lång tid, är värt så mycket för mig.

Jag är ingen tävlingsmänniska, såklart har jag ridit några klasser men det fyller inte mig inte alls på samma sätt som träningen vägen fram gör.

Min connemara nr två Neptune's Dancer blev inte så stark som jag hoppats, då valde jag att låta honom köras in av Ulf Mattsson. Det var hans sak i livet, han älskade selen när den kom fram, modig, bildskön och så nära mig, en upplevelse där man med sin groom har fantastiskt roligt, men det tog ett bra tag innan man blev trygg på kuskbocken, och inte alls som att rida.

I stallet står numera mina tre connemaror, Hagens Yuppie 22 år, änglasnäll och mest connemaralik och faktiskt BIS en gång på 43 poäng, Holmtebo Aran 15 år, en arbetsmyra, ledare och med ett psyke starkt som stål och kanske den jag haft mest roligt med, och sist men inte minst Liljegårdens Opal Beach 12 år, connemaran som fostrade mig till en ödmjuk hästmänniska, känslig och tuff i samma individ. Jag körde enbet i några år, men ridningen var det som fyllde mig mest, så, så fick det bli. De är alla tre så vackra, men helt olika både till utseende och personlighet, de är dessutom stora, dvs från 1,55 och uppåt. De var stora redan från föl.



Alla tre är svenskuppfödda och de har varit och är fortfarande, så roligt att kunna läsa om släktingar till mina pållar.

Att ha flera hästar ger mig en möjlighet till att ha handhäst, vilket är ett fantastiskt sätt för mig att träna unga hästar innan inridning, de har själva fått hitta sin balans i olika miljöer med lite enkel lydnad. I trafiken är det absolut toppen då den äldre visar vägen genom sitt lugn.

Jag har mitt veckoschema med uteritter, dressyrträning, enkel hoppträning, och tömkörning, nu när de tre barnen sedan länge är vuxna, så har denna bit fått mer plats i mitt liv och att kunna gå ner på kvällen och släppa in dem, är en härlig ynnest, de hörs redan så fort jag öppnar ytterdörren 😊.

I våras blev vi inbjudna att rida med i paraden på S:t Patricks day i centrala Stockholm, vilket Aran med vännen Wals Chalme'r klarade av helt utan träning, en otrolig upplevelse för oss alla fyra.

Vad jag kanske mest älskar hos rasen är det mjuka kärvänliga sättet, en stark underbar fysik, vilket peppar, peppar innebär låga veterinärkostnader, och sist men inte minst deras vackra huvuden som gjorde att jag föll pladask, deras sätt att hålla samman sin lilla flock, de älskar inte varandra alltid, men de vill vara tillsammans jämt. Jag är nu sextioett år och hoppas att jag får ha hälsan och kanske rida in ytterligare en ung connemara.

Nyss hemkommen från en veckas semester, var det underbart att bara komma in i hagen till min lilla hästfamilj och bli snusad och få några pussar, det är hästlycka för mig, hälsningar från Annki Johansson.

Mina connemaror:

Stockmossens Cressida 1981
e.Brantshammar Julius
u.Stockmossens Desdemonna

Neptune's Dancer 1994 e.Hagens
O'Chief u.Stjärn-Anne

Hagens Yuppie f.1997
e.Frederiksminde Hazy Chance
u.Abbeyleix Flora

Holmtebo Aran 2004 e.Hagens
O'Chief u.Hagens Ayla

Liljegårdens Opal Beach 2007
e.Frederiksminde Hazy Chance
u.Liljegårdens Omega



Foto 1. De tittar långtansfullt mot sin sommarskogshage. Foto: Mats-Owe Johansson

Foto 2. Mycket lycklig matte med Yuppie efter utställning Foto: Anna Eriksson

Foto 3. Hej hopp i galopp under Riks dressyrklass med Aran Foto: Jenny Hagenblad

Foto 4. Aran går i parad Stockholms city med vännen Wal's Chalmer och Camilla Ellesjö Foto: Mikaela Ellesjö